

(Излизватъ). Виватъ , виватъ , виватъ на нашата защитница, укрывательница и спасительница ! . . .

Я В Л Е Н И Е VIII.

Рискалова и Чевръста.

Рискалова.

Вишь, какво было, Лизика , да бѣдешъ на службѫ, да бѣдешъ на должностъ ! едвамъ ся научаха, чи азъ могѫ да бѣдѫ сдѣйка или сѣдѣйша, като отведиши припѣлзяха до меня съ поздравленія, и съ молбы и съ дарбы.

Чевръста.

И азъ получихъ за вашата должностъ повече отъ 5 рубли.

Рискалова.

Но да знаешь, колко е болно за сърдцето ми тѣзи жертва? Ахъ! дано опзи, когото зпаешь, дано, рекѫхъ той да не ся примиритъ съ жена си, да по мя не забрави заради дѣцата си и женаси, тогива повъртай ми, чи съ никакви богатства на свѣ-